

# DE STER

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE  
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

Wat Hij ulieden zal zeggen, *doet dat!*

Joh. 2:5.

15 OCTOBER 1931

No. 20

36e JAARGANG

## DE APOSTELRAAD WEER VOLTALLIG.

Ouderling Joseph F. Merrill is een der Twaalven.

De vacante stoel, onlangs in den Raad der Twaalven ontstaan door den dood van Ouderling Orson F. Whitney, is weer bezet. Ouderling Joseph F. Merrill, die den 24sten Augustus 1868 geboren werd en een werkzame halve eeuw achter den rug heeft: een uitstekende voorbereiding voor zijn verheven ambt, is in den Apostelraad opgenomen. Als jongen werd Broeder Merrill tot het ambt van leeraar geordend, later tot de ambten van Ouderling, Zeventiger en Hoogepriester. En nu, tijdens de jongste October-Conferentie tot Apostel van den Heere Jezus Christus en lidmaat van den Raad der Twaalven.

Zijn leven lang heeft Broeder Merrill zich aan het onderwijs en het trainen der jeugd gewijd. Zelf heeft hij een uitstekende schoolopleiding genoten. Nadat hij de lagere en uitgebreide scholen had doorloopen, studeerde hij aan de Universiteiten van Utah, Michigan, Cornell, Chicago en Johns Hopkins. Hij voltooide een normaal cursus en behaalde graden in wetenschap en wijsbegeerte (*Bachelor of Science* en *Doctor of Philosophy*). Enkele jaren geleden — als erkenning van zijn hoge diensten, aan den Staat bewezen — schonk de Universiteit van Utah hem den doctorsgraad in de Wetenschap. Van verschillende vooraanstaande opvoedkundige en wetenschappelijke vereenigingen is Dr. Merrill lid.

Toen hij indertijd in het presidentschap van de Granite Staak van Zion werkte, was Dr. Merrill met zijn medewerkers de stuwkracht achter het oprichten van het eerste Kerkelijke seminarium: een godsdienstige school, onder kerkelijke leiding, waarin jongelieden van beiderlei kunne, die in staatshoogeschoolen studeeren (in Amerika is een *high school* ongeveer wat de M.U.L.O. hier is) tevens godsdienstige opleiding kunnen verkrijgen. Thans is de seminarium-beweging een der belangrijkste in de Kerk.

Ijverig kerkwerker, bekwaam opvoedkundige, minzaam, bescheiden mensch — ongetwijfeld zal Dr. Merrill onder den zegen des hemels uitstekende diensten bewijzen in zijn nieuwe en hoge roeping.

## NAAR DENEMARKEN EN ZWEDEN.

(Vervolg van bl. 293).

Wij nemen ons voor bij gelegenheid het museum te bezoeken. Vandaag echter kunnen wij ons niet verder met Dalsgaard of andere Deensche kunstschilders bemoeien: de inwijdingsplechtigheden vragen al onze aandacht!

In het Ster-nummer van 15 Juni is een kiekje van het eenvoudig-mooie kerkgebouw verschenen. Het is brandvrij, van rooden baksteen en gewapend beton. De hoofdingang, het lijstwerk, dorpels en vensterbanken zijn van zandsteen. De trappen naar den hoofdingang van graniet. Elke verdiepingsafscheiding is van gewapend beton en „molersten”: een bouwstof die geluid-dempend werkt.

Er zijn drie verdiepingen: sousterrain, eerste en tweede verdieping. In het middengedeelte van het gebouw bevindt zich de ruime kerkzaal, die door de eerste en tweede verdieping heenreikt. Aan beide uiteinden zijn de verdiepingen verdeeld in klaswerk-vertrekken. Er is centrale verwarming. In het sousterrain vindt men een ontspanningszaal en een doopkamer.

De kerkzaal, licht crême getint, waarbij het goud van het booggewelf achter het podium en het teere groen der kerkbanken — afgezet met verguld — heel mooi doen, bevat op het oogenblik driehonderd zitplaatsen. Dit aantal kan echter desgewenscht vergroot worden. Twee prachtige groote kroonluchters, in oud-gothischen stijl, hangen aan de zoldering, en langs de wanden ziet men een tiental lichtarmen.

Lang voor tien is de zaal volgestroomd. Het zangkoor is verdubbeld: omliggende gemeenten deden het aanzwellen. Wel-luidende stemmen, goed geoeffend. In den loop van den dag spreken de presidenten van de Scandinafsche zendingen en hunne vrouwen de vergaderden toe in hun eigen taal: de Noorsche en Zweedsche zonder tolk. De Denen verstaan hen wel. De andere presidenten en hunne ega's houden korte toespraken in het Engelsch en geven President Holger M. Larsen, het hoofd van de Deensche zending, een vertolkkarwei, die niemand hem zal benijd hebben. Met een koddig hulpeloos gebaar protesteert hij als de vertegenwoordigster van Holland zonder erg haar toespraak aanvangt in haar moedertaal!

In de namiddagvergadering geeft de leider der samenkomsten een historische wordingsschets van het kerkgebouw, wordt er een feestgedicht voorgelezen en spreekt President Widtsoe het inwijdingsgebed uit. Dit is bereids in ons nummer van 15 Juli verschenen. Een Zweedsch koor, uit Malmö, geeft op artistieke wijze een keurzang ten beste. Des avonds spreken o.a. de vrouwen van de zendingsleiders. Wat een animo heerscht er in al het gebeuren van den dag! Bij den gemeenschapszang davert het gebouw. Het zangkoor feestjubelt alsof er geen einde aan zal

komen : des avonds moet het letterlijk bedwongen worden — er staat veel meer op het programma dan de tijd toelaat!

Een der liederen is getiteld: „Kaerligheid er Lysets Kilde”. Onwillekeurig denk ik aan Sjoerd. Zou hij dat kunnen verstaan? „Da's makkelijk”, heeft hij in den trein geroepen. Zou hij dat hier ook kunnen verklaren? Ik geloof van niet. Mijn buurman vertelt mij dat die woorden beteekenen: „Liefde is de lichtbron”. *Kaerligheid*: liefde, *lyset*: licht, *kilde*: bron! Neen, neen, voorloopig spreek ik nog geen Deensch, hoewel andere zangtitels er minder „barbaarsch” uitzien: „*Kristi Indtog i Jerusalem*” (Christus' intocht in Jerusalem) en „*Herrens Hus' Bjerg*” (De Berg van het Huis des Heeren).

Ik vergat nog te zeggen dat er, behalve het museum, een andere attractie was voor Sjoerd. In het Idraetspark was een voetbalspel van Hollanders en Denen. En het Hollandsche elftal won! Met welk een opgetogenheid kwam onze vriend den volgenden dag met Aftenbladet aandragen: het Avondblad, waarin — op het voorblad — een verlucht artikel met grooten kolomtitel:

Det danske fodbold-nederlag i Idraetsparken.

Hollaenderne overraskede os, og vandt med 2-0.

De Deensche voetbal-nederlaag in het Idraetspark — de Hollanders verrasten ons en wonnen met 2-0.

Wat glunderde Sjoerd!

(Wordt vervolgd).

## CHRISTENDOM EN FANATISME IN SPANJE.

Dezer dagen heeft Ds. Crespo, Spaansch predikant, voor de zendingsclub van de C. J. M. V. Onésimus te Rotterdam een lezing gehouden over Het Protestantisme in Spanje, voor en na de revolutie. De rede werd in het Spaansch gehouden, doch bij geelten vertaald.

„Ds. Crespo begon met er op te wijzen,” zegt de N.R.C., „dat reeds vroeg, namelijk in de tweede en derde eeuw het Christendom in Spanje werd gepredikt, maar later is het in verval geraakt en kreeg het fanatisme de overhand. Dat verhinderde niet, dat er bijvoorbeeld op den Heiligen Berg in Carthagena een zendingshuis bleef bestaan. Het Christendom, dat zich nog staande hield heeft vier eeuwen lang kunnen aanschouwen den strijd tegen ketters, die Philips V, door de Spanjaarden Philips II genoemd, met kracht aanvatte en die nu nog niet tot een einde is gekomen. Hoevele emigranten zijn er niet gedurende dien tijd uit Spanje uitgeweken en onder meer in Nederland liefderijk ontvangen? Ook de Joden en de Mooren werden uit Spanje verdreven en met hen verdween ook de welvaart uit Spanje. De geestelijkheid hield de bevolking

in onwetendheid, die niet alleen op religieus maar ook op ander gebied bleef heerschen. In het Noorden van Spanje wordt nog geploegd op de manier zooals in den Bijbel beschreven; landbouwmachines werden hier en daar met steenen bekogeld en de bevolking heeft wel op een plaats de ingenieurs verjaagd, die opmetingen kwamen doen voor bevoeiingswerken. Men gaf er de voorkeur aan de Heilige Maagd om regen te vragen. Spr. noemde nog enkele sterkere staaltjes van onwetendheid op godsdienstig gebied. Onlangs nog hadden twee kinderen beweerd dat de Moeder Gods hun was verschenen. Een dokter stelde vast, dat de kinderen ziek waren en dus waarschijnlijk met hun koortsachtig brein de verschijning hadden gefantaseerd. Toch waren er duizenden menschen naar die plaats getogen.

„In Spanje heeft men nog andere opvattingen omtrent Christendom, zeide spr. Een kind, dat gedoopt is wordt eigenlijk reeds als Christen beschouwd. Het werkelijke besef van het Christendom zal echter niet kunnen doordringen, voordat de gewetensvrijheid zich zal hebben baan gebroken. Tien Spaansche koningen hebben echter allen hetzelfde idee gehad: ik moet de ketters bestrijden. Eerst wanneer dat idee zal zijn verdwenen, kan het Christendom opbloeien. De hoop daarop is op 14 April van dit jaar levendig geworden, want op dien datum werd, zonder een druppel bloed te vergieten, de revolutie een feit. Eerst later is er bij stakingen bloed gevloeid. Men had nu al dikwijls aan spr. gevraagd: Is er nu ook vrijheid van godsdienst? Maar hij heeft moeten antwoorden: Neen, die is er eigenlijk nog niet, al bestaat deze op papier. In de Grondwet, die nu juist wordt behandeld, worden de vrijheid van godsdienst en scheiding van kerk en staat voorzien. De Spanjaarden willen de wereld toonen, dat in het onwetend Spanje heel goed een diepgaande verandering ten goede kan plaats hebben. In Frankrijk heeft men na de revolutie veertig jaren noodig gehad om de kerk en den staat te scheiden, maar de Spanjaarden zullen trachten dat in vier jaar tot stand te brengen.

„Van de zestiende eeuw af tot 1808, toen de Franschen in Spanje kwamen heeft de Inquisitie geregeerd om alle kiemen van het Protestantisme uit te roeien. In 1808 werd de Inquisitie opgeheven, maar na vertrek van de Franschen hernam men den ouden koers. In 1864 bloeide het Protestantisme voor de tweede maal op, maar ook toen werd de beweging weer onderdrukt. Voor de revolutie waren de macht van den koning en die van de geestelijkheid nauw verbonden en het socialisme werd evenzeer vervolgd als de ketterij. Nu is opmerkelijk, dat drie van de beste en meest vooruitstrevende ministers in Spanje socialisten zijn. Zij willen vooral het onderwijs uit de handen van de geestelijkheid nemen; als het neutraal onderwijs eenmaal goed gefundeerd zal zijn bestaat er de mogelijkheid van bijzonder onderwijs, maar dan in andere beteekenis dan tot dusver. Voor de revolutie was het

verboden op straat tractaatjes en Nieuwe Testamenten uit te deelen. Nu het is toegestaan is het spr. opgevallen, dat men met gretigheid van den voor Spanje nieuwen godsdienst kennis neemt. Men had nooit geweten, dat de Protestanten in God geloofden. Men was in Spanje ook verbaasd, toen ds. Crespo zeide, dat de Christenen meer in Maria geloofden dan men dacht; de Protestanten zeggen immers: Maria heeft altijd op Jezus gewezen en gezegd, dat bij Hem het heil was te vinden.

„Allen kunnen medehelpen om den toestand in Spanje te verbeteren en spr. wekte ieder op, het zijne daartoe bij te dragen. Men moest dan den tienden penning, dien men voor Gods Koninkrijk offerde, niet als maximum, maar als minimum beschouwen, en het is nu een tijd, waarin dat geld zulke rijke vruchten ten bate van het Christendom in Spanje zal kunnen dragen.”

De toestand in Spanje heeft veel interesse voor de Heiligen der Laatste Dagen, die verwachten ook daar het herstelde Evangelie te prediken. Door de dezen zomer te Kopenhagen vergaderde zendingspresidenten werd o.a. dit onderwerp besproken.

---

### »ONS DOEL EN STREVEN«.

Johanna C. P. Schippers.

Vervolg van blz. 302.

Vaak gaan er allerlei gedachten door mij heen wanneer ik in de wereld rondom mij heen zie en verschillende menschen gadesla. Ja, menschen die zulk een verantwoordelijkheid niet begrijpen, die op hen rust, menschen die hun lichaam verwaarloozen door drank en nicotine, menschen die zich overgeven aan hunne vleeschelijke wellusten, waardoor zij dikwijls hun geheele verdere leven verwoesten en daarmee niet alleen zichzelf maar ook hun nageslacht ten gronde doen gaan. Hoe treurig is het wanneer wij van die ongelukkige kindertjes gadeslaan, geslagen met ziekten, dikwijls ongeneeslijk voor hun geheele verdere leven, en waarvan alleen de schuld te wijten is aan de slechte levenswijze van hun ouders of voorouders. En wanneer ik dan al deze dingen overdenk, dan acht ik het een voorrecht om kennis te dragen van dit Evangelie en daarbij te trachten dagelijks die kennis in praktijk te brengen. Om wel die groote verantwoordelijkheid te begrijpen die op ons rust n.l. het reinhouden van onze tabernakelen, zoodat de goddelijke geest die daarin woont met meer kracht naar voren zal kunnen komen.

O, wat een voorrecht is het dan een Bijenkorfmeisje te zijn en al die hooge idealen te waardeeren en er innige verkleefdheid aan te toonen. Maar er zijn, helaas, zoo vele hedendaagsche vrouwen die geen enkel begrip hebben van zulke idealen. Zij bepalen alleen haar gedachten bij allerlei luxe die de wereld haar biedt en uiter-

lijke schoonheid, maar het innerlijke laten zij achterwege. O, dat deze vrouwen begrepen dat het vele rooken dat zij doen schadelijk is voor haar toekomstig kind! En toch, wanneer men haar zoiets zegt, dan lachen zij, want kinderen, o neen, die moeten ze niet hebben, dan kunnen zij niet zooveel meer uitgaan; dan zullen zij opofferingen moeten maken. Maar wij als Heiligen der Laatste Dagen weten beter, want geesten zijn wachtende om naar dit aardrijk gezonden te worden. De wereld echter begrijpt zulke hooge idealen niet. Zij wandelt in het duister omreden zij haar hart te veel zet op de ongerechtigheden.

Als Heiligen der Laatste Dagen, echter, die wel een kennis dragen van dit Licht, aan ons is het gegeven, vooruitgang te maken. O, welk een voorrecht, nietwaar? En zou het nu onze vooruitgang belemmeren indien er broeders of zusters onder ons zouden zijn die mank gaan aan verschillende dingen? Zou dit een excuus voor ons zijn bij God? Ik zeg u, neen, maar wij zullen dubbel ons best moeten doen om te trachten als een voorbeeld te staan en de zwakken te steunen. En boven het voorbeeld, dat wij elkander dienen te geven, hebben wij het onberispelijke voorbeeld van onzen Heiland. Want Zijn geheele omwandeling op dit aardrijk was Hij dit voor ons, Hij die zooveel voor ons gedaan heeft. Die spot en smaad heeft doorstaan, die de bitterste smarten heeft geleden en Wiens bloed gestort is voor ons allen.

Evenwel, wanneer Hij nu eenige liefde van ons terug zou verlangen, hetzij in het onderhouden van Zijne geboden of eenige kleine moeilijkheden te doorstaan, wat, vergeleken bij al hetgeen Hij voor ons gedaan heeft toch nog maar zoo bitter weinig is, dan vinden wij dit dikwijls nog te veel. Wij die ons toch zijn volgelingen noemen, nietwaar? En terwijl al hetgeen wij zouden kunnen doen dan nog is tot ons eigen nut en vooruitgang. Daarom, laat ons voorwaarts gaan, mijn broeders en zusters, in eendracht en liefde te samen te werken en datgene trachten te doen wat goed en aangenaam is in de oogen van onzen Hemelschen Vader. Wij hebben zoovele idealen, ik geloof wanneer wij ze allen op zouden noemen en uitleggen, wij uren noodig zouden hebben. Maar ik hoop dat het door mij naar voren gebrachte, hoe gering het ook moge zijn, ons een aanmoediging wezen zal om voorwaarts te gaan, voorwaarts ter overwinning — in den naam van den Meester, Amen.

---

## DE GROOTE GOD NICOTINE.

En het geschiedde dat er een nieuwe god in het land was, en vele menschen bogen zich voor hem en aanbaden hem. Zijne wreedheid was zeer groot (alhoewel vele van zijn aanbidders het niet wisten), want hij eischte dat veel wierook op zijn altaar gebrand zou worden en dat de levens van mannen en de verzwakte

en ziekelijke lichaampjes van kleine kinderen als slachtoffer aan hem geofferd moesten worden.

Hij was een zeer slim god en bedreven in de kunst van bedriegen. Maar de wierook was krachtig in de neusgaten van zijne volgelingen, en zij beseften niet wat er gedaan werd. Zij zeiden: „Wat is het toch mooi, dezen grooten god na te volgen, want onze belooningen zijn groot. Als moeilijkheden en zorgen zwaar drukken, en onze kracht uitgeput is, kunnen wij wat wierook laten branden en doet hij onze bekommernissen verdwijnen. Zijn geschenk is den vermoelden eene verlichting, en den dorstenden gelijk een koele waterbron”.

En de god werd steeds machtiger, maar toch was hij nog niet tevreden. Hij zeide: „Ik zal vele beelden doen maken en deze door het geheele land laten verspreiden. De reclameruimten zullen de grootheid van mijne kracht verkondigen. Electriche lichten zullen mij roemen. De tijdschriften en couranten zullen mijn naam groot maken. De stem van de radio zal mijn lof uitbazuinen. Het is mij niet genoeg dat sterke mannen mijn juk dragen; zelfs de vrouwen van het land zullen mijne onderdanen worden en hare kinderen zullen van hunne geboorte af onder mijne heerschappij zijn”.

En het geschiedde aldus. De sterke mannen werden zwak en hunne dagen waren niet langer zeventig jaren. Het oog der vrouwen werd dof, hare huid tanig. Zij werden vroeg oud en hare schoonheid was vervlogen.

(The Epworth Herald)

## ROTTERDAMSCH E DISTRICTS-CONFERENTIE.

### President Widtsoe komt.

Andermaal kondigen wij de Najaarsconferentie van het Rotterdamsche District aan, welke op 16, 17 en 18 October te Rotterdam gehouden zal worden. De eerste openbare bijeenkomst vangt Vrijdagavond om 8 uur aan. Zaterdagmorgen om 10 uur, Zendingenbijeenkomst, Zaterdagavond om 8 uur: Ambt. vergadering. Des Zondags worden er drie samenkomsten gehouden; om 10 uur, v.m., 2 uur, 's namiddags en om 7 uur 's avonds. Laatst genoemde bijeenkomst zal in het gebouw „Ons Huis”, Gouvernestraat 133, Rotterdam, gehouden worden. De overige vergaderingen worden in de zaal „Excelsior”, St. Janstraat 15, gehouden.

Wijzigingen, zoo die noodig mochten zijn, zullen in de bijeenkomsten afgekondigd worden, zoomede bekendmakingen betreffende straatvergaderingen.

President Widtsoe komt. Wie kan, zij aanwezig!

## INWIJDINGSDIENST TE GRONINGEN.

Tijdens het bezoek van President Widtsoe aan ons land zal het Groninger Vergaderhuis officiëel toegewijd worden. Daarvoor is een speciale bijeenkomst belegd op Woensdag 21 October, des avonds om 7 uur.

Allen hartelijk uitgenoodigd. Wie kan, kome!

# HEIL, HEIL DE GADERPLAATS DER JEUGD!

## O. O. V. - lied.

Tine Hartman-Spaans.

Willy Reske.

1. Heil, heil de gaderplaats der jeugd:  
 2. Wij ijv'ren allen voor Uw leus, O. O. V., onz'  
 3. En overal in 't arbeidsveld.

O. O. V. Wij vinden hier de reinste vreugd:  
 Wij blijven trouw uit vrije keus, O. O.  
 Zijn dadenmensen opgesteld.

V., onz' O. O. V.! Voor rijken zegen, meer en meer, Stijg'  
 Wij trekken voort door dun en dik, Tot  
 Verheven Vader, Gij die zijt, ! Ons

lof en dank tot onzen Heer. Wij zingen lustig, telkens  
 dienst be-reid elk oo-gen-blik. En zingen tot den laatsten  
 al-ler Gids ten al-len tijd, U zij ook dit ons werk ge

weer:  
 snik:  
 wijd:  
 D' O. O. V., onz' O. O. V.!



## VAN DE REDACTIE.

### Boodschap van het Zendingkantoor \*).

Rotterdam, 11 October 1931.

Waarde Broeders en Zusters :

Het is een Kerkelijk voorschrift dat wij tweemaal per jaar Gemeente Conferentie houden. Straks worden wij allen in de gelegenheid gesteld, de autoriteiten in Kerk en Zending en in District en Gemeente te ondersteunen. Hedenavond doen wij dat met het uiterlijke teeken: het handopsteken, maar wij allen verstaan ongetwijfeld dat het van een iegelijk van ons verwacht wordt dat wij deze voorgangers en voorgangsters van dag tot dag met woord, gebed en daad zullen schragen. Moge dit nooit een sleur bij ons worden, doch ons altijd het heerlijke besef doortintelen dat wij leden zijn van eene levende organisatie, van een door God gewilde bloeiende gemeenschap.

Iedere leider in de Kerk van Christus heeft aanspraak op het openbaringslicht, dat voor zijne afdeling nuttig en noodig is. „Ik zal het u in uw verstand en in uw hart te kennen geven, door den Heiligen Geest, welke op u komen zal en in uw hart wonen”. Zoo sprak de Heere indertijd tot Olivier Cowdery. „Dit is de Geest van openbaring”, sprak Hij verder. „Dit is de Geest, waarmee Mozes de kinderen Israëls door de Roode Zee op het droge bracht”.

Wijlen President Wilford Woodruff sprak hierover eens als volgt :

*„Wat is openbaring? Het is de inspiratie van den Heiligen Geest tot den mensch. Joseph Smith zeide tot Broeder John Taylor indertijd: Broeder Taylor, let op de indrukken van den Geest Gods; let op de influisteringen van dien Geest; gedraag u daarnaar en het zal een openbaringsbeginzel in u worden en gij zult dezen Geest en macht kennen en verstaan. Dit is de sleutel, de grondslag van alle openbaring. Joseph Smith was vol van openbaring. Hij kon alles vertalen, dat God hem gaf om te vertalen. Hij kon openbaring ontvangen zonder de Urim en Thummim.*

\*) Voorgelezen op de Gemeente Conferenties in alle gemeenten van de Zending op Zondag 11 October 1931.

*Velen van de voornaamste openbaringen in de Leer en Verbonden werden ontvangen zonder gebruikmaking van de Urim en Thummim. Ze werden hem gegeven door de inspiratie van den Almachtige. In mijn eigen ondervindingen heb ik getracht bekend te worden met dien Geest en zijn werkingen te leeren verstaan. Menigmaal heb ik manifestaties van dien Geest ontvangen en als ik Zijn influisteringen niet opgevolgd had, lag ik reeds lang in het graf met velen mijner metgezellen."*

Ons handopsteken is het uitwendige teeken dat wij inwendig dat beginsel erkennen en toejuichen, dat levengevende openbaringsbeginsel, dat de Kerk van Christus onderscheidt van alle andere kerken. „Ik zal het u in uw verstand en in uw hart te kennen geven", zegt de Heere. Daarop hebben wij allen aanspraak. Als wij maar zorgen in harmonie te zijn met den hemel, zooveel als een mensch met Gods hulp dat kan. Dan zal èn ons verstand èn ons hart het weten. Begrip en gevoel worden allebei bevredigd: een wondere verzekerdheid zal ons doortintelen, die gloeit als Emmaüs-vuur.

Zuster Kooyman en ik zijn hedenavond in Den Haag, waar een nieuwe huurzaal officieel wordt ingewijd. Na een langgerekt sukkelen met een zaal die niet aan de eischen voldeed en die de Zondagschool aldaar met ondergang bedreigde, is de Haagsche gemeente er eindelijk in geslaagd een betere zaal te huren. Bij de zaal zijn tevens verschillende kamers voor Zondagsschool en ander klaswerk. Ze is in het centrum der stad gelegen en belooft èn voor ons organisatie-werk èn voor het prediken van onze boodschap aan buitenstaanders zich heel goed te zullen leenen. Dit verheugt zonder twijfel iedere gemeente in de Zending. Het is weer een schrede in de goede richting en vurig hopen wij dat ook in andere gemeenten, waar verbetering in dit opzicht noodig is, mettertijd degelijke plaatsen van aanbidding zullen komen.

Ondanks de zware maatschappelijke zorgen die onze kerkleden in Amerika deelen met de rest der bevolking, ontvangen wij, den hemel zij dank, nog steeds zendelingen uit het verre Westen. De ouders van menig zending in ons vaderland offeren meer op dan wij vaak beseffen. Een vader wiens zoon hier nog maar korten tijd vertoeft, raakte een paar maanden geleden zonder werk. Hij schrijft dat hij een dag of vijf gewerkt heeft in dien tijd, maar geen klacht vloeit uit zijn pen: enkel dankbaarheid dat hij, ondanks alles, toch nog wat doen kan voor Gods Koninkrijk. Persoonlijk weet ik dat hij geen schatten vergaard heeft, want hij heeft een groot gezin en zijn weekloon is, toen hij werkte, nooit hoog geweest. Maar het ideaal onzer leden: het zendingswerk voort te stuwen in weerwil van wát ook, blijft krachtig doorleven, dank zij God, ook in onze donkere maatschappelijke dagen.

De hemel helpe ons allen, ons vast te blijven klemmen aan de „ijzeren roede" des geloofs!

Uw broeder en zuster,  
Frank I. Kooyman  
Elisabeth J. Kooyman.

---

### HUISBEZOEKLESSEN.

De huisbezoeklessen voor November zullen getypt worden uitgezonden.

---

### GENEALOGISCHE LESSEN.

De Genealogische lessen voor November zullen in ons nummer van 1 November verschijnen.

---

### DANKLIED. \*)

(Wijze: *Daar ruischt langs de wolken.*)

Daar trilt in ons harte een danklied, o God,  
Omdat Gij de Leidsman wilt zijn van ons lot.  
Wij doolden in dwaalleer, in duisternis rond,  
Toen hebt G' ons den Weg tot Verhooving verkond.  
Hemelboden daalden op aard,  
Die hebben Uw heilswoord gebracht en verklaard.

Daar was hier beneden geen Hemelsch Gezag;  
Toen werd het hersteld, o volzalige dag!  
Een band door die Macht naar Uw wetten gelegd  
Op aarde, is óók in den Hemel gehecht.  
Eeuw'ge schakels worden geweld  
Nu 't Priesterschap weder op aard' is hersteld.

Door dragers dier Volmacht werd ook in ons land  
Uw heilswoord gepredikt, een Kerktak geplant.  
Zij klein ook Uw kudde, van aanzien ontbloot  
In d'oogen der wereld, haar doelwit is groot!  
Hemelvader, ons zielsoog ziet  
Vooruitgang, verhooving in 't eindloos verschiet.

In 's Middelaars naam brengt ons hart U thans lof.  
Hij leert ons te blikken naar 't Heilige Hof,  
Waar w' eertijds vertoefden, in 't vooraardsch bestaan;  
Dit sterkt ons terwijl wij den proefweg begaan.  
Juichend danken w' U in ons lot,  
Want Gij hebt onz' oogen geopend, o God!

K.

---

\*) Gezongen op de Gemeente Conferenties in alle gemeenten van de Zending op Zondag 11 October 1931.

## BOODSCHAPPEN VAN DE JONGEREN.

*Aanteekening:* Dit uit het Amerikaansch vertaalde O.O.V. kamerstukje werd eenigen tijd geleden te Rotterdam opgevoerd. Ook in andere plaatsen kan het een aardig programma-nummertje vormen, waarom wij het dan ook hier een plaatsje geven.)

Een meisje van zestien of zeventien zit te lezen. Peinzend laat ze het boek ongemerkt in haar schoot vallen terwijl ze overluid denkt.

„De jonge meisjes — och wat schrijft men veel toch, jaar op jaar,  
Omtrent haar oppervlakkigheid, haar afgekorte haar,  
Omtrent haar zeden en gedrag, haar kleeren — weet ik veel!  
De groote menschen babb'len en *wij* krijgen flink ons deel.  
Mijn geest is zoo bekrompen niet — ik denk den ganschen dag  
Aan meisjes, jongens, boeken, min, met ernst en blijden lach.  
Ik wou dat de onderwijzers en de moeders allemaal  
Ons meisjes wat vergaten met al die babbeltaal.  
Of als die zorg zoo noodig is, welnu, dat men mij zegg'  
Wat voordeel het mij biedt als 'k ga dien beetren levensweg.”

Een *Vertolkster der Jeugd* komt op, in het groen gekleed. Zij is ouder dan de andere en heeft een lief gezicht.

*Vertolkster der Jeugd:*

„Uw wensch wordt heden nog vervuld, ik toon u zóó met klaarheid  
Met beelden, levend, wat uw boek beschrijft is louter waarheid.”

*Meisje, ontsteld:*

„Wie zijt gij, vreemdelinge, toch, die mij beluisterd heeft?  
Zijt gij een geest, een elf misschien, die om het aardvolk zweeft?”

*Vertolkster der Jeugd:*

„Wees niet verschrikt, jouw stem riep m'op, mijn kleine hartedief,  
Ik kom uit naam der Meisjesschap, ik heb haar allen lief.  
Ik ben *Vertolkster* van de *Jeugd*, 'k versta haar jonge hoofd en hart,  
Ik ken haar vrees, ik ken haar hoop, haar blijdschap en haar smart.  
Jouw moeder had 'k als meisje lief — z' is in haar hart nog jong,  
Z' is net een ouder meisje nog, daar ze vroeg in 't bootje sprong.  
'k Heb jou ook, kleine vraagster, lief, voordat een uur verstrijkt  
Maak ik dat alle twijfel uit je peinzend hartje wijkt.  
Ook ken 'k een ander meisje nog, jij kent haar nu nog niet,  
Dat meisje zal jouw dochter zijn — ik zie haar in 't verschiet.  
Maar let nu op de beelden, kind, zie toe en weet het goed  
Hoe of de moeder van jouw kind, je dochter, wezen moet.”

Van den overkant van het tooneel komen twee meisjes op. Een is bescheiden, maar aanvallig gekleed in een heldere huisjapon, het haar netjes opgedaan. Het andere met een vuil, slordig overjak, het haar ongekamd. Ze smakt op kauwgom en wuift op wilde manier naar iemand in de zaal.

*Vertolkster der Jeugd:*

„Zie deze zestienjarigen eerst: in 't huiskleed, zoo ge merkt,  
De eerste, frisch en helder zelf, vindt schoonheid waar z' ook werkt.

Sla haar nauwkeurig gade nu, wie vindt ge 't meest bekoorlijk,  
De lieve: keurig als een roos, of de ander: onbehoorlijk."

In het midden van het tooneel wenden de „beelden” het gelaat naar de zaal en gaan dan dwars over het tooneel „af”.

Twee meisjes komen op: een in sportcostuumpje, met tennis raket, op haar gelaat een uitdrukking van tevreden blijheid. De ander heeft een doos met suikergoed, waaruit ze gulzig snoept: ze ziet er bleek en ziekelijk uit en loopt langzaam en lusteloos.

*Vertolkster der Jeugd* wijst op het flinke sportmeisje:

„Dit meisje roemt gezondheid hoog, eet flink en steeds op tijd,  
Gezond van lichaam, geest en ziel, z' is opgewekt, verblijd,  
Haar handen, nagels, tanden, haar, verzorgt ze trouw en wel,  
Nooit klaagt zij over kwaal of pijn — voor haar is 't werk als spel."

De „beelden” treden over het tooneel en „af”.

Twee meisjes komen binnen: de eerste in een aardig, maar eenvoudig en stemmig geknipt avondjaponnetje, de ander in een opzichtige feestjapon.

*Vertolkster der Jeugd*, wijzend naar het eerste meisje:

„Dit meisje weet dat zedig-zijn bekoring brengt — geen tooi.  
Die kleeren heelt zij zelf gemaakt, eenvoudig en toch mooi.  
Z' is trotsch op al haar keurig goed, en blijde, want ze weet:  
Z' is altijd mooi en frisch en net in 't niet zoo dure kleed."

„Beelden” gaan langzaam over het tooneel en „af”.

Twee paren treden op: het eerste meisje en jongen zachtjes keuvelend en glimlachend. Het tweede meisje heeft den arm van den jongen om zich heen. Ze praten allebei op luidruchtige wijze en giechelen heel dwaas.

*Vertolkster der Jeugd*:

„Zie nu een schilderij, dat, hoop ik, boekdeelen open doet.  
Het eerste meisje, vroolijk, lief, kent dit geheim heel goed:  
Bij jongens, tuk op pret, voldoet een dwaze maagd al gauw,  
Wijl ze hooger eischen stellen als ze uitzien naar een vrouw."

Beelden „af”.

„Nu ga ik — andre meisjes moet ik ook nog laten zien  
Hoe allerhande zaden ook verscheiden bloemen biên:  
Een daavrend schelle klapproos trekt slechts d'aandacht van een uur,  
Maar rozen, geurig, trouw van hart, hun schoon heeft langen duur."

Het meisje grijpt haar hand en zegt ernstig:

„Lieve vriendin der meisjesschap, ge toondet mij de waarheid,  
Dat zedigheid en meisjesdeugd juweelen zijn vol klaarheid.  
'k Beloof het je: van nu af aan verlaat de idee mij niet,  
Dat 'k nooit teleur zal stellen mijn dochtertje in 't verschiet."

## WERKLOOSHEID EN ZIELSNOOD.

In de algemeene vergadering van de vereeniging Kerkopbouw, onlangs te Utrecht gehouden, heeft Dr. J. A. de Koning een inleiding gehouden over het vraagstuk der werkloosheid. Dat interesseert de Heiligen der Laatste Dagen in hooge mate: het maatschappelijke en het geestelijke zijn h.i. onafscheidelijk. „Het is altijd een voornaam leerstuk geweest van de Laterdaagsche Heiligen”, zoo sprak wijlen President Joseph F. Smith, „dat van een godsdienst, die het vermogen mist, menschen maatschappelijk te redden en hen hier voorspoedig en gelukkig te maken, niet verwacht kan worden, dat hij hen geestelijk redden en verhoogen zal in het toekomstige leven”.

Wanneer wij in een vergadering van christenen, zeide spr., ons rekenschap geven van een maatschappelijk verschijnsel, zoo lezen wij in de N.R.C., dan gaat het in laatste instantie om het verkrijgen van een inzicht in den zielsnood — individueel en massaal, die met dat verschijnsel verbonden is. Daarom moeten wij in waarachtigheid de werkelijkheid durven zien.

1. Hebben wij ons duidelijk te maken den stand van zaken, feiten en cijfers en oorzaken te bestudeeren. Wij zien dan een ongekende hardnekkige en uitgebreide werkloosheid in onze wereld, een snelle toename vooral de laatste paar jaren in heel de wereld, overal waar technische productie-wijze is doorgevoerd. Uitgezonderd in Rusland. De verwachting, dat de algemeene crisis een gewoon conjunctuurkarakter zou dragen, is niet uitgekomen. Over de oorzaken en vooral ook over de oplossing zijn vele verschillende meeningen aan de orde. De analyse der crisis is onduidelijk.

2. De menschelijke nood, die individueel en massaal thans aan de orde is, is zeer groot. Voor het religieus leven heeft de arbeid een groote beteekenis. Ieder predikant weet dat uit zijn gemeente-werk. Thans is er voor ouderen en jongeren, voor ongeschoolde en geschoolde arbeiders, de ellende van het niets doen. Een vale zinloosheid van leven, die vergiftigend inwerkt op het geheele zieleleven. En zeer moeilijk weer is te compenseeren.

3. Voor de cultuur heeft dit ontzettende gevolgen. Er komt een overschot aan energie in de massa, dat geen sublimering vindt. En dat zich uiten gaat in zedelijke verwording of in aggressiviteits-explosies. De massa, die niets te verliezen heeft en die ook vele intellectueele en geschoolde machten omvat, wordt met den dag grooter. Zij is tot alles in staat. Door de gevoelsaccenten van het nationalisme levert zij aldus een groot gevaar voor gewelddadige uitbarstingen, die alle moeizaam opgebouwde internationale verbonden kunnen kapot breken. Er heerschen wantrouwen en angst in de wereld. De wereld loopt economisch steeds vaster en in dat proces doen veel meer dan alleen economische factoren mee: het leven der heele cultuur staat op het spel.

4. Door de kerken is het vraagstuk ook in studie genomen, vooral na Stockholm (1925). Het sociaal-wetenschappelijk instituut in Genève publiceert regelmatig verslagen en studies. Toch is men in de kerken op dit punt zeer ten achter en beheerscht men heelemaal niet de situatie met een duidelijke voorstelling omtrent eigen wensch en wil. De verlegenheid is groot.

5. Wat ons te doen staat is allereerst het zien der werkelijkheid en het doen blijken in woord en daad van het medeleven en medelijden der kerken met den massalen nood. De christenen zullen moeten helpen den nood te lenigen door mee te helpen inzicht te verkrijgen en bij te dragen tot een oplossing. En vooral ook het christelijk geweten laten spreken en zonder aarzelen veroordeelen wat fout is in de huidige structuur der samenleving.

Daarnaast blijft het een eenvoudige plicht, die goed gedaan moet worden, om met geldelijke offers en persoonlijke diensten den nood zoo dragelijk mogelijk te maken. Daarbij behoeft niet allereerst gedacht te worden aan ontspanningsmogelijkheden, doch ook aan ontwikkelingswerk, dat noodig is. Vooral wanneer dezen winter een zware tijd zal aanbreken, zou een op tijd komende materiele steun van eenigen omvang beteekenis kunnen hebben. Dit moet dan niet het karakter dragen van individueele steun of een liefdadigheidsallure vertoonen, doch een kameraadschappelijke daad uit eenvoudige evangelische liefde. De werkloosheid is een geestelijke beproeving van de kerk, die zij niet dan met de grootste inspanning zal kunnen doorstaan. Er voltrekt zich een oordeel aan onze westersche cultuur, — dat oordeel gaat niet aan de christelijke kerk voorbij, die haar leven voor het grootste deel in die cultuur bewaren moet.

Bij de gedachtenwisseling over de inleiding van dr. De Koning over de werkloosheid werd de vraag gesteld, hoe de houding van den Christen moet zijn tegenover Ghandi's meening, volgens welke de techniek der machines niet aanvaard wordt en zelf zijn weef-toestel mede naar Londen neemt.

Inleider antwoordde, dat de techniek onmisbaar is en in haar als zoodanig geen kwaad schuilt. Spr. zeide niet goed te begrijpen, hoe Gandhi zijn denkbelden verwezenlijkt denkt.

Ook werd nog gevraagd, of de strijd tegen de werkloosheid, zooals in het referaat aangegeven, internationaal-kerkelijk of internationaal zonder meer moet zijn.

De inleider zeide dienaangaande, dat wij ons in dezen moeten wachten voor nationalistische stroomingen, zooals Hitler die in Duitschland voorstaat, en ons bezinnen op ons Christelijk geloof in internationaal verband volgens de principes der oecumenische beweging.

## ZONDAGSSCHOOLWERK VOOR NOVEMBER 1931.

## AVONDMAALSVERS.

Eerbied! Verootmoedig u!

Buig uw hoofd en harte nu.

Denk aan Mij die duur u kocht.

Denk aan wat voor u Ik wrocht.

## GEZAMENLIJKE OPZEGGING.

Johannes 14:26.

Maar de Trooster, de Heilige Geest, welken de Vader zenden zal in mijnen naam, die zal u alles leeren, en zal u indachtig maken alles wat ik u gezegd heb.

## 2½ MINUUT TOESPRAAKJES

- 1 November. Moderne Geschriften; Leer en Verbonden.  
De Paarl van Grootte Waarde.  
Evangelie Leer.
- 8 November. Samuel de Lamaniet.  
Tegenspoed en Voorspoed.  
Het Boek van Mormon.
- 15 November. Moeders der deugden. — Herbergzaamheid.  
Moeders der deugden. — Nijverheid.  
Het Nieuwe Testament.
- 22 November. Kennen en Bewonderen.  
Karakter in Koningen. Het Oude Testament.
- 29 November. Dankt God! (Dankdag-uiting).  
Evangelie Leer.

## INHOUD.

De Apostelraad weer voltallig	305	Van de Redactie:	
Naar Denemarken en Zweden	306	Boodschap van het Zendings-	
Christendom en Fanatisme in		kantoor . . . . .	313
Spanje . . . . .	307	Huisbezoeklessen . . . . .	315
»Ons doel en streven« . . . . .	309	Genealogische lessen . . . . .	315
De groote god Nicotine . . . . .	310	Danklied . . . . .	315
Conferentieaankondiging . . . . .	311	Boodschappen van de jongeren	316
Inwijdingsdienst te Groningen	311	Werkloosheid en zielsnood . . . . .	318
Heil, heil de gaderplaats der		Zondagsschoolwerk voor No-	
jeugd! O. O. V.-lied . . . . .	312	vember 1931 . . . . .	320

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending  
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.  
Afzonderlijke nummers 15 cent.